

‘स्वर्गं’, चान्विष्य लप्स्यस इति तद्वाक्यं श्रुत्वा ता अब्देवता दृष्ट-
वति प्रजापतौ ‘सर्वे कामाः’, आश्रिताः । एवमन्यस्मिन्नया-
श्रयन्ते ॥

(८) अथ षष्ठीमिष्टिं विधत्ते । “तमग्निर्वलिमानब्रवीत् ।
प्रजापतेऽग्नये वै बलिमते सर्वाणि भूतानि बलिं हरन्ति ।
अहमु वा अग्निर्वलिमानस्मि । मां नु यजस्व । अथ ते सर्वा-
णि भूतानि बलिं हरिष्यन्ति । अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति ।
स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् । अग्नये
बलिमते चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्मै सर्वाणि
भूतानि बलिमहरन् । अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । सर्वाणि
ह वा अस्मै भूतानि बलिं हरन्ति । अनु स्वर्गं लोकं विन्दति ।
य एतेन हविषा यजते । य उचैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति ।
अग्नये कामाय स्वाहाग्नये बलिमते स्वाहा । अनुमत्यै स्वाहा
प्रजापतये स्वाहा । स्वर्गाय लोकाय स्वाहाग्नये खिष्टकृते स्वा-
हेति” ॥ ७ ॥ इति । ‘बलिमान्’ पूजावान्, तस्मै ‘बलिमतेऽग्नये’,
सर्वे प्राणिनः पूजां सम्पादयन्ति ॥

(९) सप्तमीमिष्टिं विधत्ते । “तमनुवित्तिरब्रवीत् । प्रजापते
स्वर्गं वै लोकमनुविवित्ससि । अहमु वा अनुवित्तिरस्मि । मां नु
यजस्व । अथ ते सत्यानुवित्तिर्भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्य-
सीति । स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् ।
अनुवित्त्यै चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य सत्यानुवि-
त्तिरभवत् । अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । सत्या ह वा अस्यानु-